

Митрополит лимасолски Атанасије о савременим грчким подвижницима

Митрополит лимасолски Атанасије недавно се састао са протојерејем Теодором Гињадзеом и осталим клирицима Цркве Светог Крста у Тбилисију како би разговарали о духовном животу и великим старцима двадесетог века.

Свети Јосиф Исихаста

Наравно, нисам лично познавао Светог Јосифа Исихасту. Рођен сам године у којој се упокојио ... Иако сам знао све очеве који су му били блиски.

Од 1973. године био сам у Братству монаха Ватопедског, где смо, наравно, често слушали о Светом Јосифу Исихасти и упознали све очеве који су били повезани са њим и који су били његова духовна деца.

Он је наш отац и учитељ. И шта год да радимо у свом духовном животу, то покушавамо да то учинимо према његовом учењу и његовим благословима. И уверен сам да све што смо могли да урадимо, укључујући на Кипру, долази од

Светог Јосифа Исихасте, све је постигнуто кроз његове молитве.

Као и сви свети, Свети Јосиф Исихаста је својим животом и просветлио како своју душу тако и целу Цркву – посебно оне који воле Исусову молитву, монаштво и имају жељу да воле Христа целим срцем. За њих, Старац Јосиф је сјајна звезда, која осветљава и показује пут.

Старац Јефрем Аризонски

Упознао сам старца Јефрема из Аризоне 1976. године у манастиру Филотеј.

А пошто је био духовни брат о. Јосифа Ватопедског, имали смо и веома блиске односе. Могу једноставно да кажем да смо живели са њим много година.

Месец дана пре његовог упокојења отишао сам у Аризону и могу вам рећи да је наш последњи сусрет био најважнији за мене. Тада сам посебно осетио и схватио колики је овај човек велики светац. Био је оличење непрестане молитве. Непрестано се молио, показујући нам пут такве молитве.

Био је веома топао човек пун милости. Био је испуњен духом самопожртвовања и љубави према сваком човеку. Био је и изванредан духовни исцелитељ. Где год је била потребна духовна „операција“, он је то урадио без икакве сумње.

Старац Јосиф Ватопедски

Ватопедски Старац Јосиф је био мој духовник, са њим сам живео много година. Почео сам да комуницирам са њим када сам имао петнаест година. У почетку бих му писао писма, а он би одговарао. И почев од осамнаесте године живео сам са њим у манастиру на Светој Гори.

Био је то човек који је заиста волео свог духовног оца, свог Геронду Јосифа Исихасту. Имао је дар задивљујућих суза, способност покајања, која је произашла из велике љубави према Христу. Такође је имао невероватан дар богословља.

Приликом његовог одласка Господ му је подарио велику благодат и прославио га задивљујућим стањем на његовом упокојењу. За живота је претрпео многа искушења и много клевета. Цео живот је провео у плачу, али се после упокојења насмејао, по Спаситељевој речи: Блажени који плачу, јер ће се утешити (Мт. 5, 4).

Свети Јефрем Катунијски

Немогуће је описати о. Јефрема Катунскијског — он је сјајна особа. Само анђели могу да га опишу. Могу само да кажем да га је наш духовник Јосиф Ватопедски заиста волео, а и са његовим братством смо имали веома живо дружење.

Могу директно рећи да је о. Јефрем био пророк, само не у смислу да је могао да прориче будућност, већ у смислу да је непрестано осећао Божанску благодат, и видео Христа и анђеле. Он је међу највећим светитељима наше Цркве.

А наши оци су га сматрали директним наследником светог Јосифа Исихасте.

Када је о. Јефрем је служио и ја сам био ту, или кад сам ја служио, а он је био ту, увек сам имао велико осећање страхопоштовања пред њим.

Имао сам осећај да је као Мојсије, који стоји пред Богом на планини Синају.

Када је служио Литургију, имао сам јасан осећај да само он и Христ стоје један испред другог, и нико други.

Био је веома једноставан човек, али свакога ко му је био на служби обузимало је осећање да је он највећи светитељ и задивљујући човек молитве. Такве ствари се не могу пренети речима. Гледао сам га како служи толико година, али мој утисак о њему никада се није променио.

Док је био жив, састајали смо се скоро сваки дан. Служио сам са њим много пута, и често смо разговарали... Понекад ми је чак и писао писма, ишао сам код њега, а он би ме исповедао. И упркос нашим живим и блиским односима, увек сам имао посебну трему пред њим – то није био психолошки страх. Његова личност ми се никада није чинила једноставном и обичном – имао сам снажан осећај да стојим пред Христом. Никада нисам видео Господа, али сам видео човека који је био сличан Христу.

Старац Пајсије Светогорац

Могло би се рећи да је Свети Пајсије био посебан светогорски цвет, са посебним мирисом. Савремени очеви, сваки од њих, имали су неку врсту посебног мириса различитог од осталих. Свети Пајсије је био један од највећих подвижника, пустињака и исихаста.

Био је то човек који је својим великим подвижничким трудом пронашао Бога и прославио Га својим светим животом. Као резултат тога, Господ га је великодушно наградио великим духовним даровима. Укрепио је и утешио многе људе, и монахе и мирјане који су га свакодневно посећивали.

Свети Порфирије Кавсокаливски

Десет пута сам видео светог Порфирија. Први пут у Кавсокаливији, 1985-1986; последњи пут у Атини.

Свети Порфирије беше велико сунце које је обасјало сву Атину. Такви светитељи су прилично ретки у нашој Цркви.

Чак сам неколико пута питао Светог Пајсија где је о. Порфирије добио тако невероватне дарове. А он би ми говорио да је имао највећу чистоту душе и смирење, а Господ му је дао ове духовне дарове да може служити другима.

Могу рећи да је све што смо својим очима видели у разговору са њим или што смо чули од других потпуно недокучиво за људску логику.

Он сам није записао своје речи које су објављене у књигама. Састављени су из аудио записа његових говора и проповеди. Његова учења су најприкладнија за савремене људе који живе у свету.

О. Харалампије Дионисијски и Арсеније Пустинјак

О. Харалампије Дионисијски и Арсеније Пустинјак такође су били из нашег братства. Многи можда не знају за њих, али били су велики старци.

О. Арсеније је био саслужитељ Светог Јосифа Исихасте. Он је заиста био велики подвижник. Имао је задивљујућу смиреност, детињу једноставност и непрестану молитву срца. Његово срце и ум су увек били са Христом и Старцем Јосифом.

О. Харалампије је био нећак о. Арсенија, и одликовао се тиме како се приморавао у духовном животу, у подвижничким трудовима. Био је и физички веома јак. Био је то човек који се марљиво трудио у умној молитви. Он је истински волео тај труд и приморавао се у духовном животу до свог упокојења. Мало је подвижника попут њега. Нека нам њихове молитве буду од помоћи.

Св. Софроније (Сахаров)

Ми волимо све ове очеве, јер су савремени светитељи.

Године 1990. о. Јосиф Ватопедски и ја смо отишли и посетили Светог Софронија (Сахарова). Ако ме сећање не вара, остали смо у његовом манастиру три дана.

Могу рећи да сам у његовом лицу видео савшеног човека у Христу.

Сусрет са њим дао ми је живо искуство о томе како Христос чисти и исцељује човека. Био је пример духовно исцељеног човека. Био је то човек задивљујуће племенитости и запањујуће мудрости. Божанска благодат је увек пребивала у његовом срцу.

Свети Јаков (Цаликис) Евијски и архимандрит Емилијан (Вафидес) Симонопетритски

О. Јосиф и ја смо такође отишли да посетимо Светог Јакова 1990. После тога сам га посетио још неколико пута.

Био је то човек чудесне милости и радости. Он је увек био преплављен Божанском благодаћу, иако је то стање скривао својом детињом једноставношћу.

Сви су били испуњени радошћу што су били с њим и осећали како је обилно награђен Божанским даровима. Имао сам благослов од о. Јосифа да се исповедим код о.Јакова. Једном, када сам отишао код њега на исповест и пао на колена, пре него што сам успео било шта да кажем, испричао ми је цео живот. Открио ми је све моје слабости и страсти. Онда ме је упитао: „Желиш ли још нешто?“ Рекао сам: „Не, оче. Шта бих друго могао да пожелим?“

Што се тиче о. Емилијана, он је био невероватно сунце које је сијало на Атосу.

Посећивао сам га много пута, и са о. Јосифом и сам. Имали смо веома добар однос. Био је невероватно mudar и племенит човек.

Имао је веома велику унутрашњу аскезу, коју је крио на све могуће начине и све је радио без икакве буке. На њему није било ништа споља приметно; споља је изгледао као аристократа.

Могло би се међу нама рећи о. Емилијан је био носилац духа Светог Јосифа Исихасте. Стекао је дар трезвености. Био је веома велики подвижник, живећи

у манастиру као у осами, у пустињи. Био је испуњен непрестаном унутрашњом радошћу, и Христом.

Архимандрит Георгије (Капсанис)

Током протекле године открио сам архимандрита Георгија (Капсаниса). Дозволите ми да и вама насликам његову слику... Био је невероватан човек — срдачан старац, скроман, испуњен сузама, мудрошћу и разборитошћу. Прецизно је исповедао догмате наше вере, темељно је разумео суштину црквености и са великом смиренošћу и задивљујућом племенитошћу носио ова предања која су нам Свети оци предали у Цркви. Поред ових врлина, био је велики теолог са академске тачке гледишта. Могло би се рећи да је архимандрит Георгије био мерило вере православне.

Био је чудесно обучен у благодат и био је велики пастир. Нека нам његове молитве помогну!

Желим да вас Господ сачува и заштити, јер сви који буду живели побожно у Христу Исусу биће прогоњени (2 Тим. 3,12).

Нека вам Господ подари стрпљење у искушењима, и сачува и заштити у свим духовним пословима који се обављају у вашој епархији и парохији.

mitropolija.com